

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 72Odi/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124223520
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Skyba
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2026:7124223520.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom JUDr. Jaroslavom Skybom, v právnej veci žalobcu: BENCONT FINANCE, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Doláková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava proti žalovanému: A. A., narodený XX.X.XXXX, B. C. XXX/XX, XXX XX D. o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 18. decembra 2024, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil oddĺženie žalovaného v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I, sp. zn. 30OdK/103/2024, ktorým súd zbavil žalovaného všetkých záväzkov v rozsahu, v akom neboli uspokojené v konkurze, a súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o úvere č. 0140292410 (ďalej v rozhodnutí aj len "Zmluva o úvere"), uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu – spoločnosťou Poštová banka, a.s., z ktorej vyplývajúca pohľadávka bola naňho postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 9. decembra 2014. Doplnil, že pohľadávka bola naňho postúpená vo výške 6.693,38 eur, z ktorej sumy predstavovala istina sumu 3.389,39 eur. Uviedol, že svoju pohľadávku voči žalovanému si riadne a včas prihlásil do konkurzu, ktorý bol na majetok žalovaného vyhlásený dňa 17.8.2024 v konaní vedenom Mestským súdom Košice, pričom jeho pohľadávka nebola v konkurznom konaní popretá a ani uspokojená. Dodal, že dňa 23.11.2024 bol konkurz pre nedostatok majetku zrušený s tým, že v danom konkurze nebol ako veriteľ pohľadávky uspokojený ani v časti svojho nároku.

Zrušenia oddĺženia žalovaného sa žalobca domáhal z dôvodu, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "ZKR") (t. j. neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu), § 166g ods. 2 písm. f) ZKR (t. j. nebol platobne neschopný), § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (t. j. mal snahu poškodiť svojho veriteľa), a najmä, z jeho správania po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa § 166g ods. 1 ZKR.

Žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný. Žalovaný v čase pred vyhlásením konkurzu uhradil k dátumu 15.5.2024 na pohľadávku žalobcu čiastku 1.260,64 eur.

Podľa informácií dostupných žalobcovi bol žalovaný v čase vyhlásenia konkurzu zamestnanou osobou s príjmom postačujúcim na hoci len čiastočnú úhradu pohľadávky žalobcu, prípadne aj ostatných veriteľov.

Zo svojho príjmu mohol v malých mesačných dávkach vo výške 20 – 30 Eur uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov a tým prejavil úprimnú snahu riešiť svoj dlh a preukázať svoj poctivý zámer. Žalovaný však namiesto toho využil inštitút oddĺženia a zbavil sa všetkých svojich dlhov.

Platobnú neschopnosť žalovaného podľa žalobcu vyvracia aj to, že napriek jeho výzve na preukázanie poctivého zámeru a na zaplatenie pohľadávky, zaslanej žalovanému pred podaním žaloby, žalovaný neprejavil nielenže úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, ale žiadnu snahu, keď na danú výzvu nereagoval. Žalobca ďalej vyjadril pochybnosti o platobnej neschopnosti žalovaného, zastávajúc v tejto súvislosti názor, že stav platobnej neschopnosti bol spôsobený samotným konaním žalovaného, keď tento prestal splácať svoje dlhy nie z dôvodu objektívnej nemožnosti, nakoľko dosahoval príjem, ale z vlastného subjektívneho rozhodnutia. V nadväznosti na to žalobca vyslovil presvedčenie, že zo strany žalovaného išlo o zneužitie inštitútu oddĺženia, ktoré možno hodnotiť nielen ako zjavné zneužitie práva, ale aj ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, konštatujúc, že takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Zdôraznil, že platobná neschopnosť musí byť stavom objektívnym a trvalým, pričom za ňu nemožno považovať stav, kedy dlžník odmieta hradiť svoj dlh.

Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2019, sp. zn. 36Odi/1/2019; ako aj právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 8Odi/1/2018-133 z 18. októbra 2018 a na právoplatné rozhodnutie Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-31Odi/9/2022-87 z 13. decembra 2023 vychádzajúc z ktorých považoval za zrejmé, že ak dlžník disponuje dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len sčasti plniť svoje záväzky a uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, nemal by využiť inštitút oddĺženia, ale mal by využiť formu splátkového kalendára a tým preukázať svoj poctivý zámer, a teda v opačnom prípade podľa neho nemožno hovoriť o poctivom zámere dlžníka. Žalobca odkázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z. z., v zmysle ktorej predstavuje platobná neschopnosť dlžníka vyvrátenú domnienku. Mal za to, že žalovaný sa len snažil využiť právnu úpravu, primárne orientovanú na osoby, ktoré vlastnia málo majetku a majú nízke príjmy, hoci takou osobou nie je, poukazujúc na to, že žalovaný mal a má pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára, využitím inštitútu ktorého by preukázal svoj poctivý zámer.

V ďalšej časti žalobca vyjadril presvedčenie, že žalovaný po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok nevykonal úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností, keď po vyhlásení konkurzu nevykonal v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u neho nijako nezmenili žiadne okolnosti, a teda žalovaný je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili, ktoré skutočnosti mali podľa žalobcu vyplývať z návrhu na vyhlásenie konkurzu a zo životopisu žalovaného. Trval na tom, že žalovaný by pokračovaním v plnení svojich záväzkov dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom, a teda využitím inštitútu oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov. Žalobca mal za to, že nepoctivý zámer žalovaného bol preukázaný, keď ten po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok žiadnym spôsobom neprejavil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností napriek tomu, že disponoval dostatočným príjmom na to, aby mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, čím žalovaný naplnil skutkovú podstatu nepoctivého zámeru, respektíve s ohľadom na čo nemožno hovoriť o naplnení skutkovej podstaty poctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 1 ZKR.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností žalobca k žalobe pripojil list zo 6. decembra 2024, adresovaný žalovanému a označený ako Žiadosť o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom, Poučenie o práve veriteľa využiť svoje zákonné možnosti domáhať sa zrušenia oddĺženia; rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 2Odi/2/2021-77 zo 7. októbra 2021, vrátane doložky právoplatnosti a vykonateľnosti; fotokópiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 z 8. decembra 2014, fotokópiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 3/2014 z 9. decembra 2014, vrátane Výpisu z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok; rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019-79 zo 6. novembra 2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2020, sp. zn. 3CoKR/23/2020; rozsudok Mestského súdu Bratislava III zo 13. decembra 2023, sp. zn. B1-31Odi/9/2022; Dôvodovú správu z 21. septembra 2016, Zmluvu o úvere č. 0140292410.

4. Zároveň, žalobca za účelom dôkladného zistenia príjmov žalovaného v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok navrhol doplnenie dokazovania vykonaním dopytu na Sociálnu poisťovňu za obdobie pol roka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, ktorým sa podľa neho preukáže ním proklamované skutočnosti (t. j. že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov voči svojim veriteľom), a tiež za obdobie pol roka po rozhodnutí o oddĺžení, ktorým sa podľa neho preukáže, že žalovaný po oddĺžení disponoval príjmom, z ktorého by

mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, tým prejavíť úprimnú snahu riešiť svoje dlhy a tak preukázať svoj poctivý zámer tak, ako to má na mysli ZKR; ďalej vykonaním dopytu na Úrad geodézie, kartografie a katastra za obdobie štyri roky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného a dva roky po oddĺžení žalovaného, a to za účelom poskytnutia informácie o vlastníckom práve žalovaného i informácie, či žalovaný v čase pred podaním návrhu nepreviedol svoje nehnuteľnosti alebo či po oddĺžení nenadobudol nejaké nehnuteľnosti; ako aj vykonaním dopytu na Policajný zbor, dopravný inšpektorát, a to za účelom poskytnutia informácie o evidencii osobného motorového vozidla evidovaného na meno žalovaného pred podaním návrhu i po oddĺžení; taktiež vykonaním dopytu na Centrálny register účtov, a to za účelom poskytnutia informácie o vedení osobných účtov na meno žalovaného; a následne aj vykonaním dopytu na príslušné bankové inštitúcie, v ktorých by mal žalovaný evidovaný osobný účet, a to za účelom poskytnutia výpisu z bankového účtu žalovaného za obdobie rok pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, počas konkurzu, ako i pol roka po oddĺžení; napokon aj pripojením a oboznámením konkurzného spisu, vedeného Mestským súdom Košice pod sp. zn. 30OdK/103/2024; a tiež vylúčením žalovaného.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 4.3.2025 vyjadril nesúhlas s podanou žalobou a žiadal žalobu zamietnuť.

6. Žalobca v replike uviedol, že žalovaný v rámci jeho vyjadrenia vyslovil svoj nesúhlas s podanou žalobou, pričom podľa názoru žalobcu žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktorými by preukázal dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, teda také objektívne skutočnosti, ktorými by preukázal, že sa nachádzal v tak nepriaznivej životnej a majetkovej situácii, ktorá mu vôbec nedovoľovala ani len čiastočne uhrádzať jeho dlhy.

Žalovaný len poprel tvrdenia žalobcu bez toho, aby uviedol svoje vlastné tvrdenia a tieto relevantnými dôkazmi aj preukázal. Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o relevantnom popretí skutkových okolností deklarovaných žalobcom zo strany žalovaného v zmysle a s poukazom na ust. § 151 Civilného sporového poriadku.

Žalobca naďalej zotrváva na podanej žalobe a svojich tvrdeniach, pričom s poukazom na vyjadrenie žalovaného, že nebol zamestnaný v pracovnom pomere, ale bol živnostníkom, žalobca žiada doplnenie dokazovania vykonaním dopytu na Daňový úrad Košice za účelom predloženia daňového priznania žalovaného za rok 2023 a 2024.

Žalobca ďalej uvádza, že na platobnú neschopnosť nie je možné nazerať len z čisto formálneho hľadiska, teda z hľadiska naplnenia zákonných znakov platobnej neschopnosti v zmysle ust. § 3 ods. 2 ZKR, nakoľko splnenie týchto znakov si môže dlžník sám svojím možným účelovým konaním spôsobiť tým, že prestane splácať svoje záväzky, aby naplnil zákonom požadovanú lehotu omeškania po dobe splatnosti, ako i vedenie exekučného konania.

Žalobca nepopiera inštitút oddĺženia, ale tento má slúžiť tým dlžníkom, ktorí sa bez svojej viny ocitli v situácii, kedy nevedia a nie je v ich objektívnych možnostiach si zabezpečiť ani len základné životné potreby. Ak však dlžník disponuje príjmom, z ktorého vie zabezpečiť svoje základné životné potreby a ešte mu ostávajú nejaké finančné prostriedky, takýto dlžník má svoju povinnosť postarať sa aj o uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov v zmysle zásady pacta sunt servanda.

V zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe súdov (Trnava, Košice, Nitra, Bratislava ako i Banská Bystrica) sa sudy zjednotili v tom, že ak je dlžník riadne zamestnaný a dosahuje pravidelný príjem je jeho prvoradou úlohou zabezpečiť úhradu jeho záväzkov a plniť si svoje dlhy. V opačnom prípade sa jedná i zneužitie inštitútu oddĺženia a nepoctivý zámer dlžníka.

Žalobca poukazuje, že od novely zákona o konkurze a reštrukturalizácii neúmerne vzrástol počet oddĺžení a oddĺžení sú aj tí dlžníci, ktorí dosahujú nemalé príjmy a mzdy a ktorí majú majetkové možnosti a schopnosti naďalej čiastočne uspokojovať svoje záväzky. Dlžníci len musia osloviť svojich veriteľov a dohodnúť sa s nimi na novom splácaní, teda prejavíť svoju snahu vyriešiť svoje dlhy. Totiž je možné, že ak by dlžník napríklad rozdelil sumu vo výške 200 Eur mesačne alebo aj menej medzi svojich veriteľov, že by jednému platil 30 Eur, druhému 20 Eur a podobne, takýto dlžník by mohol splatiť svoje záväzky buď v polovici alebo v celosti do pár rokov a preto takéhoto dlžníka nemožno označiť za platobne neschopného, ale za dlžníka, ktorý prejavil snahu o vyriešenie jeho dlhov.

Žalovaný v rámci svojho vyjadrenia neuviedol žiadne také rozhodujúce a objektívne dôvody, ktorými by preukázal dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a teda také objektívne dôvody, ktoré by preukázali jeho nepriaznivú životnú a majetkovú situáciu, ktorá by mu úplne znemožňovala úhradu jeho záväzkov a to aj čiastočné.

V tomto smere žalobca poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 570/2016, keď v súvislosti so samotným účelom oddĺženia vyslovil: „Pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka – fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov. Ak sa tejto svojej povinnosti konajúci súd nezhostí rešpektujúc požiadavku spravodlivosti vo vzťahoch dlžníka a veriteľov, potom buď poškodí dlžníka tým, že mu oddĺženie nepovolí, prípadne mu na účel skúšobného obdobia uloží neprímerané záťaž, alebo poškodí veriteľov tým, že vytvorí predpoklady na nevymáhateľnosť ich riadne prihlásených a zistených pohľadávok, a to bez relevantných dôvodov.“

Žalobca v tomto smere poukazuje na závery rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/4/2022 zo dňa 23.11.2022, ktorým súd zrušil oddĺženie žalovaného: „Pre súd je zásadné, že ide o stabilný a pravidelný príjem, že odporca je trvalo zamestnaným zamestnancom v riadnom pracovnom pomere ako vodič v dopravnom podniku a jeho možnosti a schopnosti sú preto také, že je (a bol pri podávaní návrhu na oddĺženie) schopný čiastočne plniť svoje dlhy. Odporca v čase podania návrhu na oddĺženie preukázateľne disponoval príjmom postačujúcim na čiastočnú úhradu jeho záväzkov. Napriek tomu odporca od postúpenia pohľadávky navrhovateľovi nepoukázal žiadne ani čiastočne úhrady. Napriek tejto skutočnosti sa odporca rozhodol riešiť svoju situáciu formou oddĺženia v konkurze s tým, že sa vyhne čo i len aj čiastočnému splácaniu dlhov. Uvedené tak preukázateľne dôvodne sponchyňuje poctivý zámer odporcu a jeho úprimnú snahu o riešenie dlhov. Odporca neuviedol a predovšetkým nepreukázal také skutočnosti, ktoré by, a to treba zdôrazniť, objektívne znemožňovali uspokojenie jeho záväzkov napr. vážne zdravotné problémy a pod.. Treba zdôrazniť, že odporca v konaní neuviedol a už vôbec nepreukázal, k akej zásadnej zmene jeho majetkových, finančných pomerov došlo v dobe, keď sa rozhodol požiadať o oddĺženie resp., v čase podania návrhu a v dobe predchádzajúcej.“

Žalobca poukazuje aj na závery rozsudku Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-31Odi/9/2022 zo dňa 13.12.2023, v ktorom súd uviedol: „V čase podania návrhu žalovaný nebol platobne neschopný, nakoľko mal príjem zo samostatnej zárobkovej činnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že neschopnosť plniť svoj záväzok musí byť všeobecná. Musí byť zrejme, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Ak teda dlžník je schopný plniť splatnú pohľadávku veriteľa aspoň čiastočne, nie je však ochotný ju hrať, nie je možné takého dlžníka považovať za platobne neschopného. Podľa zistenia súdu zo životopisu žalovaného je zrejme, že žalovaný žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá má príjem z pracovného pomeru. Jeho vyživovacia povinnosť sa priamo vzťahuje len k jednému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva. Pokiaľ ide o ďalšie dve deti, tieto pochádzajú z predchádzajúceho vzťahu manželky žalovaného a preto sa k nim zo zákona viaže vyživovacia povinnosť otca detí. Samozrejme, že súdu je zrejme, že pokiaľ všetky deti žijú v spoločnej rodine, výdavky na potreby členov rodiny nie je možné separovať, avšak ich potreby sú s častí kryté vyživovacou povinnosťou druhého rodiča. Ak žalovaný disponoval príjmom, bolo jeho prvoradou povinnosťou uspokojovať svojich veriteľov a len v prípade ak by bolo uspokojovanie jej záväzkov objektívne nemožné, malo byť mu umožnené oddĺženie a aj to v rozsahu, aby došlo aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov. V konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že uspokojovanie jeho záväzkov bolo a je pre neho objektívne nemožné. Žalovaným uvádzaná, podľa jeho tvrdení, ťažká životná a finančná situácia je podľa názoru súdu spôsobená predovšetkým jeho konaním a preto musí sám niesť za svoje konanie aj následky a zodpovednosť a neprenášať toto na ťarchu veriteľov. Záverom možno uviesť, že nie je možné priznať právnu ochranu konaniu dlžníka, ktorým preukázateľne zneužíva inštitút oddĺženia. Žalovaný má a mal finančné prostriedky na plnenie svojich záväzkov voči veriteľom. Napriek tejto skutočnosti účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, kde ho súd zbavil všetkých jeho povinností na zaplatenie pohľadávok svojich veriteľov. Ani zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu svoj dlh riešiť v medziach svojich možností a schopností.“

Na základe citovaných rozsudkov žalobca poukazuje, že žalovaný neprejavil snahu o vyriešenie jeho dlhov, napriek tomu, že mal príjem, z ktorého mohol čiastočne uspokojovať pohľadávky jeho veriteľov. Žalovaný sa ani nepokúsil svojich veriteľov osloviť za účelom zmeny spôsobu úhrady jeho záväzkov.

Ďalej žalobca poukazuje na závery rozhodnutí nasledujúcich súdov, kedy súdy zrušili oddĺženie pre nepoctivý zámer dlžníka: rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Odi/5/2022, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi/5/2023, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Odi/2/2022, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Odi/6/2022, rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 30Odi/7/2022, rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 31Odi/1/2022, rozsudok Okresného súdu Košice sp. zn. 33Odi/1/2022, pričom sa jedná len o rozsudky pre platobnú schopnosť dlžníka a jeho správanie sa pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, ostatné dôvody nepoctivého zámeru žalobca neuvádza, nakoľko skutkový stav je iný ako v prejednávanom prípade.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.3.2026, na ktorom sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť podaním zo dňa 6.3.2026. Žiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti a aby sa na základe listinných dôkazov rozhodlo vo veci. Žalovaný sa na pojednávaní nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil telefonicky pred pojednávaním dňa 9.3.2026, pričom o odročenie pojednávania nežiadal.

8. Súd vychádzajúc z ustanovenia § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, vrátane výsledkov lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni, oboznámením pripojeného konkurzného spisu vedeného Mestským súdom Košice pod sp. zn. 30OdK/103/2024.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, ostatnými písomnými vyjadreniami strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, ako aj pripojeného konkurzného spisu, vedeného Mestským súdom Košice pod sp. zn. 30OdK/103/2024, a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

10. Z pripojeného konkurzného spisu, vedeného Mestským súdom Košice pod sp. zn. 30OdK/103/2024, súd zistil, že uznesením č. k. 30OdK/103/2024-25 z 12. augusta 2024, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku číslo 160/2024 dňa 19. augusta 2024, vyhlásil Mestský súd Košice konkurz na majetok dlžníka A. A., narodeného XX.X.XXXX, bytom B. XX, D. a zároveň ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

11. Z pripojeného konkurzného spisu súd ďalej zistil, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný elektronicky dňa 5.8.2024 Centrom právnej pomoci.

12. Z obsahu prílohy návrhu na vyhlásenie konkurzu – Indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií z 2.8.2024 (na č. I. 4 pripojeného konkurzného spisu) vyplýva, že voči žalovanému ako povinnému boli k 2.8.2024 súdnymi exekútorom JUDr. Jánom Sokolom vedené tri exekúcie, a to pod sp. zn. 267EX/281/2021 (sp. zn. súdu: 75Ek/770/2021) v prospech oprávneného BENCONT COLLECTION, a.s. na vymoženie istiny vo výške 2.980,00 eur, úroku z omeškania vo výške 675,63 eur, trov základného konania vo výške 402,92 eur, trov exekúcie oprávneného vo výške 176,03 eur a trov súdneho exekútora vo výške 1.088,40 eur; a pod sp. zn. 267EX/537/2021 (sp. zn. súdu: 65Ek/1658/2021) v prospech oprávneného BENCONT COLLECTION a.s. na vymoženie istiny vo výške 102,33 eur, úroku z omeškania vo výške 56,10 eur, trov základného konania vo výške 220,63 eur, trov exekúcie oprávneného vo výške 61,91 eur a trov súdneho exekútora vo výške 178,20 eur, a pod sp. zn. 267EX/429/2021 (sp. zn. súdu: 28Ek/1631/2021) v prospech oprávneného BENCONT COLLECTION a.s. na vymoženie istiny vo výške 10,89 eur, úroku z omeškania vo výške 25,29 eur, trov základného konania vo výške 216,21 eur, trov exekúcie oprávneného vo výške 61,91 eur a trov súdneho exekútora vo výške 147,60 eur.

13. Zo žalovaným dňa 10. mája 2024 vyplneného dotazníka, pripojeného k návrhu na vyhlásenie konkurzu a označeného ako „Životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a zoznam spriaznených osôb“ (na č. I. 5-8 pripojeného konkurzného spisu), vyplýva, že žalovaný v ňom v rámci prehľadu priebehu jeho zamestnaní uviedol zamestnania v obdobiach od 1.9.1999 do 31.12.2004 (uchádzač o zamestnanie), od 1.1.2005 do 30.9.2013 (robotník v CARGO Slovakia), od 1.10.2013 doteraz (samostatne zárobkovo činná osoba). Žalovaný ďalej uviedol, že dosiahol základné vzdelanie, ukončené v roku 1999; že je držiteľom vodičského preukazu typ A,B,C,T,E. Zároveň uviedol, že jeho príjem ako samostatne zárobkovo činné osoby je 1.000 Eur a jeho náklady na bývanie predstavujú 850 Eur a vo zvyšku ide o bežné výdavky na zabezpečenie primeraného štandardu. Dodal, že bol finančne negramotný a vzal si úvery od nebankových inštitúcií, ktoré neskôr nezvládol splácať. Spoločnú domácnosť tvorí s družkou B. E., dvoma deťmi – A. F. A. a G. A. a matkou E. A..

14. Zo Zoznamu veriteľov, priloženého k návrhu na vyhlásenie konkurzu (na č. I. 7 pripojeného konkurzného spisu), vyplýva, že žalovaný uviedol v zozname veriteľov sedem právnických osôb (BENCONT COLLECTION, a.s., Home Credit Slovakia, a.s., KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., organizačná zložka, KRUK Česká a Slovenská republika, PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Slovenská konsolidačná, a.s., Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.) a jedného veriteľa fyzickú osobu B. E. (družku).

15. Zo Zoznamu aktuálneho majetku, priloženého k návrhu na vyhlásenie konkurzu (na č. I. 8 pripojeného konkurzného spisu), vyplýva, že žalovaný vyhlásil, že k 10.5.2024 je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu v obci D., parcely č. 208 - zastavaná plocha a nádvorie a parcely č. 209/2 - záhrada evidovaných na liste vlastníctva č. XX v podiele 1/10. Žalovaný si uplatnil nepostihnuteľnú hodnotu obydli na obývanú vec.

16. Zo Zoznamu majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných troch rokoch, priloženého k návrhu na vyhlásenie konkurzu (na č. I. 10 pripojeného konkurzného spisu), vyplýva, že žalovaný v ňom vyhlásil, že posledné tri roky nevlastnil majetok väčšej hodnoty.

17. Zo Správy o stave konkurzu, vyhotovenej dňa 23.10.2024 spoločnosťou SISÁK & PARTNERS k.s. ako správcom podstaty (na č. I. 57 pripojeného konkurzného spisu), súd zistil, že v zmysle správ Mestského súdu Košice, zaslaných správcovi na jeho dopyt, sa voči žalovanému nevedli žiadne konania. Správca požiadal o poskytnutie informácií v súvislosti so zisťovaním majetku žalovaného aj Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru Košice; ďalej Centrálny depozitár cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, zo správ ktorých zistil, že žalovaný nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla, žiadnych cenných papierov ani žiadnych iných nehnuteľností. Správca konštatoval, že v oddelenej ani vo všeobecnej podstate úpadcu (žalovaného) sa nenachádza žiaden majetok.

18. V Obchodnom vestníku číslo 227/2024 správca dňa 22.11.2024 zverejnil oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (na č. I. 60 pripojeného konkurzného spisu).

19. Zo žalobcom predloženej fotokópie Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 zo dňa 08.12.2014 a Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 3/2014 zo dňa 09.12.2014 a pripojeného Výpisu z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že Poštová banka, a.s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávku zo zmluvy číslo č. 0140292410, pozostávajúcu z istiny vo výške 3.389,39 eur, z úrokov vo výške 3.031,51 eur a z poplatkov vo výške 272,48 eur, úročenú úrokmi vo výške 19,50 % ročne a sankčnými úrokmi vo výške 9,00 % ročne.

20. Listom zo 6. decembra 2024, označeným ako Žiadosť o preukázanie poctivého zámeru a komunikáciu s veriteľom, Poučenie o práve veriteľa využiť svoje zákonné možnosti domáhať sa zrušenia oddĺženia (na č. I. 9 spisu), žalobca v nadväznosti na rozhodnutie Mestského súdu Košice zo 17.8.2024, sp. zn. 30OdK/103/2024, vyzval žalovaného na preukázanie jeho poctivého zámeru oddĺžiť sa s tým, že tento môže preukázať (aj čiastočným) plnením dlhu, respektíve komunikáciou s veriteľom ohľadom riešenia záväzku. Súčasne ho vyzval, aby mu vyjadrenie ohľadom možnosti plnenia či návrhu ohľadom riešenia záväzku zaslal v lehote siedmich dní.

21. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný od februára 2024 do februára 2025 bol evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom jeho vymeriavací základ predstavoval v mesiacoch február 2024 až december 2024 sumu 652,00 eur a v mesiacoch január 2025 až február 2025 sumu 715,00 eur.

22. Návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania dopytom na Úrad geodézie, kartografie a katastra, na dopravný inšpektorát Policajného zboru Slovenskej republiky a na Centrálny register účtov súd nevyhovie, a to z dôvodu, že o poskytnutie informácií v súvislosti so zisťovaním majetku žalovaného žiadal inštitúcie, ktoré vedú evidenciu majetku, už správca v rámci konkurzného konania, ale tiež z dôvodu, že (na rozdiel od návrhu na doplnenie dokazovania dopytom na Sociálnu poisťovňu, ktorým žalobca mienil preukázať svoje tvrdenie, že žalovaný mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov voči svojim veriteľom, respektíve že po oddĺžení disponoval príjmom, z ktorého by mohol hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov) žalobca vo vzťahu k týmto návrhom na vykonanie dokazovania nešpecifikoval, aké konkrétne skutkové tvrdenia by nimi mali byť preukázané, iba všeobecne uviedol, že tieto navrhuje vykonať za účelom dôkladného zistenia príjmov žalovaného. Účelom dokazovania však nie je nahrádzať či dopĺňať skutkové tvrdenia strany zaťaženej bremenom tvrdenia, ale tieto overovať. Žalobca okrem tvrdenia o dostatočnom príjme žalovaného neuviedol žiadne ďalšie konkrétne skutkové tvrdenia o jej majetkových pomeroch v čase predchádzajúcom

podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu, vyplývajúcich z vlastníctva nehnuteľnosti, motorového vozidla či finančných prostriedkov na bankových účtoch, respektíve tomuto nasvedčujúcich, pričom len samotnými návrhmi na vykonanie rozsiahlych lustrácií majetku žalovaného bez označenia skutkových tvrdení, ktoré majú byť takto vykonaným dokazovaním preukázané, nemožno nahrádzať samotné skutkové tvrdenia.

23. Súd nevyhoví návrhu na vykonanie dokazovania vyžiadanim daňových priznaní žalovaného za obdobie rokov 2022 až 2024, nakoľko sociálna poisťovňa pri vymeriavacom základe vychádza z daňového priznania, a preto nie je dôvod očakávať, že údaje budú iné.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že právny vzťah a spor medzi stranami sporu je potrebné posúdiť podľa § 166f a nasl. ZKR, keďže v danom prípade sa jedná o konanie o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka. S ohľadom na uvedené súd na vyššie zistený skutkový stav aplikoval nasledovné ustanovenia:

25. Podľa § 166 ods. 1 ZKR každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 3 ods. 2 posledné dve vety ZKR fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

27. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

28. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

29. Podľa § 166g ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada, b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada, c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať, e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa, k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci alebo poverená osoba

podľa osobitného predpisu, I) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

30. Podľa § 166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

31. Podľa § 166g ods. 5 ZKR poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

32. Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

33. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

34. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Inštitút oddĺženia fyzických osôb bol zavedený do slovenského právneho poriadku zákonom č. 377/2016 Z. z. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva účel novej právnej úpravy, a to riešenie úpadku fyzických osôb, ktorý predstavuje v Slovenskej republike významný ekonomicko-sociálny problém. Významným predpokladom pre možnosť uchádzať sa o oddĺženie je platobná neschopnosť dlžníka. Tá sa predpokladá. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú, vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom (ex ante kontrola) alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa (ex post kontrola).

36. Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne, pričom obe vymedzenia sú postavené na demonštratívnych výpočtoch prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má, respektíve kedy ho nemá. Kontrolu poctivého zámeru môže iniciovať v zásade každý veriteľ, ktorý je oddĺžením dotknutý (aktívna vecná legitímácia). Žaloba sa uplatňuje voči dlžníkovi, respektíve voči jeho dedičom (pasívna vecná legitímácia). Ustanovuje sa taktiež lehota na uplatnenie žaloby.

37. Súd, rešpektujúc vyššie uvedené teoretické legislatívne vymedzenie procesu oddĺženia, posudzoval konkrétne podmienky v danej právnej veci. V prvom rade súd skúmal splnenie procesných podmienok. Na základe uvedeného súd na tomto mieste uvádza, že v konaní zistil splnenie procesných podmienok na prejednanie tohto sporu podľa ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR.

38. Pre konania začaté v zmysle ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR podporne platia ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 196 ZKR), ktorý sporové konanie konštituuje ako konanie dôkazné, čo znamená, že stranu sporu v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Ustanovenie § 185 CSP je vyjadrením princípu formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu, táto patrí procesným stranám. Ak strana nesplní povinnosť predložiť dôkazy spôsobilé preukázať pravdivosť jej tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena, kedy súdu neostáva iné len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané, neprihliadať. Súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania.

39. Vychádzajúc z uvedeného, súd sa primárne zaoberal žalobcom označenými dôvodmi tzv. nepoctivého zámeru dlžníka pri oddĺžení, t. j. dôvodmi vymedzenými v ustanovení § 166g ods. 2 písm. c) (že žalovaný v prílohe návrhu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu a zároveň neuviedol dôležitú

informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu), písm. f) (že v čase podania návrhu žalovaný nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť), a písm. h) ZKR (že zo správania sa žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa).

40. V nadväznosti na tvrdenie žalobcu, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaný nebol platobne neschopný, keďže mal dostatočný príjem aspoň na postupnú úhradu svojich záväzkov voči veriteľom, sa súd v prvom rade zaoberal otázkou platobnej schopnosti, respektíve neschopnosti žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu.

41. Definícia platobnej neschopnosti je legislatívne stanovená v ustanovení § 3 ods. 2 ZKR, podľa ktorého je fyzická osoba platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok.

42. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaný v období pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu hoci mal vlastný pravidelný príjem vo výške 1.000 Eur, ktorého výška by však vzhľadom na výšku jeho pravidelných mesačných výdavkov (náklady spojené s bývaním vo výške 850,00 eur, a vo zvyšku náklady spojené s bežnými výdavkami) neumožňovala čo i len čiastočnú úhradu akýchkoľvek dlhov, čomu nasvedčuje skutočnosť, že žiaden speňažiteľný majetok žalovaného nebol zistený ani správcom v konkurznom konaní. Na základe uvedeného považoval súd za nepochybné, že žalovaný bol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok objektívne platobne neschopný v súlade s tým, ako je stav platobnej neschopnosti vymedzený v ustanovení § 3 ods. 2 ZKR. Súd uvádza, že žalobca v tomto smere nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaný mal dostatočný príjem aspoň na postupnú úhradu svojich záväzkov. Na základe vykonaných dôkazov – lustrácie v sociálnej poisťovni nebolo preukázané, že by mal žalovaný vyšší príjem ako uviedol v životopise dlžníka.

43. Súd k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný v čase pred vyhlásením konkurzu uhradil na pohľadávku žalobcu k dátumu 15.5.2024 sumu 1.260,64 Eur uvádza, že z Indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Ján Sokol vymohol pre oprávneného BENCONT COLLECTION, a.s., v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. 75Ek/770/2021 od žalovaného od udelenia poverenia t.j. od 14.4.2021 do 2.8.2024 sumu 1.260,64 Eur (ako rozdiel medzi stavom nároku na začiatku konania a aktuálneho stavu). Žalobca teda nepreukázal, že žalovaný uhradil jednorazovo žalobcovi sumu 1.260,64 Eur.

44. Záverom k tejto časti súd upriamuje pozornosť na to, že platobnú neschopnosť ako formu úpadku dlžníka ZKR jednoznačne definuje v § 3 ods. 2, a to jednak vo vzťahu k právnickým osobám a osobitne vo vzťahu k fyzickým osobám, pričom súd má za to, že z uvedeného zákonného vymedzenia nevyplýva (a nič v ňom zároveň ani nenasvedčuje tomu, že by bolo úmyslom zákonodarcu), že platobne neschopným nie je dlžník, ktorý síce nie je schopný plniť 180 dní po lehote splatnosti svoje peňažné záväzky, ak ich vie plniť postupne, čiastočne. Odhliadnuc od uvedeného, z opisu životnej situácie žalovaného v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, preukázanej výsledkami lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni, ako aj zisteniami správcu, je zrejmé, že v možnostiach žalovaného nebolo ani len čiastočné plnenie jeho záväzkov. S ohľadom na konštatované mal súd za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný bol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný. Inak povedané, žalobca v konaní nepreukázal existenciu nepoctivého zámeru žalovaného z dôvodu vymedzeného v ustanovení § 166g ods. 2 písm. f) ZKR.

45. Odhliadnuc od toho, že žalobca nešpecifikoval, akým konkrétnym správaním sa žalovaného malo dôjsť k naplneniu ďalšieho, ním označeného dôvodu pre záver o existencii nepoctivého zámeru žalovaného, vymedzeného v ustanovení § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, a teda vo vzťahu k tejto skutkovej podstate nepoctivého zámeru dlžníka nesplnil ani povinnosť tvrdenia, súd, vychádzajúc z vyššie ustálených skutkových zistení, dospel k záveru, že v konaní ani nevyšlo najavo, že by sa žalovaný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu dopustil takého konania, z ktorého by bolo možné usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa [§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR]. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že v posudzovanej veci neboli naplnené ani dôvody pre záver o existencii nepoctivého zámeru žalovaného, vymedzené v ustanovení § 166g ods. 2 písm. h) ZKR.

46. Súd ďalej, na podklade tvrdenia žalobcu, že žalovaný po vyhlásení konkurzu nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, posudzoval nepoctivosť, respektíve poctivosť zámeru žalovaného v intenciách § 166g ods. 1 ZKR.

47. Súd k tomu vo všeobecnosti uvádza, že hoci možno súhlasiť s názorom žalobcu, že preukázanie poctivosti zámeru podľa zákonného ustanovenia 166g ods. 1 zaťažuje žalovaného dlžníka, na druhej strane, súd si nemohol osvojiť žalobcom vyjadrené presvedčenie, že nečinnosť dlžníka po vyhlásení konkurzu vo vzťahu k jeho dovtedajším záväzkom, ktoré sa vyhlásením konkurzu stali voči nemu nevymáhateľnými, odôvodňuje bez ďalšieho záver o jeho nepoctivom zámere, prípadne snahe poškodiť svojich veriteľov. Inými slovami, z prípadného nepreukázania poctivosti zámeru dlžníka spôsobom predvídaným v ustanovení § 166g ods. 1 ZKR nemožno podľa názoru súdu automaticky vyvodzovať záver, že tento mal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nepoctivý zámer. Žalobcove tvrdenie, že dlžník by mal aj po vyhlásení konkurzu veriteľom ďalej plniť svoje oddĺžením postihnuté záväzky, pretože inak už nemožno hovoriť o poctivom zámere, považuje súd za mylnú. Skutočnosť, že dlžník po vyhlásení konkurzu a svojom oddĺžení dobrovoľne neplní (neplnil) svoje dlhy, ktoré sa vyhlásením konkurzu stali nevymáhateľnými, a to ani len čiastočne (hoci by na to aj mal finančné možnosti), nemôže zakladať jeho nepoctivý zámer, pretože tento sa jednak skúma ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a zároveň, zákon dlžníkovi takúto povinnosť neukladá. Navyše, splácanie oddĺžením postihnutých záväzkov (z pravidelného príjmu dlžníka) sa nedostalo ani len do demonštratívneho výpočtu predpokladov pre preukázanie poctivého zámeru dlžníka, v ktorom zákonodarca príkladmo uviedol predovšetkým taký druh správania, ktorý svedčí o úsilí oddĺženého vymaniť sa z dlhovej špirály a zaradiť sa do spoločnosti. Aj s ohľadom na to je súd toho názoru, že úmyslom zákonodarcu nebolo bezvýnimočne viazať záver o poctivom zámere žalovaného dlžníka na akékoľvek postupné či čiastočné splácanie dlhov, ktoré sa oddĺžením stali nevymáhateľnými.

48. Podľa názoru súdu je účelom ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR len poskytnúť dlžníkovi, voči ktorému sa jeho veriteľ domáha na súde zrušenia oddĺženia, možnosť poukazom na svoje konkrétne správanie po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu (pro)aktívne vyvrátiť tvrdenia žalobcu o tom, že pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu mal nepoctivý zámer. Nevyužitie tejto možnosti zo strany žalovaného dlžníka, a to či už z dôvodu absencie takéhoto správania sa dlžníka alebo aj z dôvodu jeho pasivity v konaní o zrušení oddĺženia, preto nemožno klásť na roveň záveru o preukázaní nepoctivého zámeru dlžníka v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Inak povedané, uvedené znamená, že využitie, ale ani nevyužitie možnosti žalovaného dlžníka preukázať v konaní o zrušení oddĺženia naplnenie niektorého, respektíve niektorých z predpokladov ustanovených v § 166g ods. 1 ZKR, a tak aj svoj poctivý zámer, nezbavuje žalobcu v tomto konaní dôkazného bremena vo vzťahu k preukázaniu nepoctivého zámeru žalovaného dlžníka. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že záver o tom, či žalovaný dlžník mal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu poctivý alebo nepoctivý zámer, je výsledkom právneho posúdenia zisteného skutkového stavu, a preto nemôže byť na ťarchu žalovaného dlžníka, ak je v konaní o zrušení oddĺženia pasívny a nebráni sa voči (často šablónovitým) tvrdeniam žalobcu (najmä že by bol aspoň v malých mesačných dávkach vo výške 20,00 – 30,00 eur schopný uspokojovať pohľadávku žalobcu a ostatných veriteľov), ktorá okolnosť sama osebe preto, bez komplexného posúdenia skutkového stavu v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu tak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, neoprávňuje súd len mechanicky rozhodnúť o zrušení oddĺženia, a to aj s prihliadnutím na to, že (ako to súd už vyššie konštatoval) existencia (ne)poctivého zámeru dlžníka sa posudzuje ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Možno teda zhrnúť, že samotná skutočnosť, že žalovaný dlžník je v konaní o zrušení oddĺženia pasívny, nevyjadril sa k žalobe, nezúčastňuje sa na pojednávaní, nemôže vyústiť do prijatia záveru o preukázaní jeho nepoctivého zámeru s účinkami v zmysle ZKR vo forme zrušenia oddĺženia.

49. V podmienkach prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním (ilustráciou v Sociálnej poisťovni) navyše spoľahlivo preukázané, že v období pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako ani v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a v období bezprostredne nasledujúcom po oddĺžení žalovaného tento nemal taký príjem, ktorý by jej vzhľadom na výdavky umožňoval čo i len čiastočnú úhradu dlhov. To znamená, že ani ak by súd aj prijal žalobcom presadzovanú premisu, že pokiaľ žalovaný po oddĺžení neplnil aspoň čiastočne svoje záväzky, nemal pri oddĺžení poctivý zámer, uvedené by v danom prípade vzhľadom na to, že žalovaný objektívne nemal príjem, z ktorého by svoje záväzky mohol hrať, a teda že akékoľvek riešenie jeho dlhov nebolo v jeho možnostiach, nemohlo viesť k záveru, ktorého sa aj na podklade tejto argumentácie domáhal žalobca. Jeho tvrdenie, že žalovaný

po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu disponovala dostatočným príjmom na to, aby mohla hoci len sčasti uspokojovať pohľadávky svojich veriteľov, v konaní nebolo preukázané.

50. Zároveň, súd považuje za potrebné k vyššie uvedenému dodať, že podľa jeho názoru nepoctivosť zámeru dlžníka v sebe predpokladá úmysel dlžníka (či už priamy alebo aspoň nepriamy) zneužiť inštitút oddĺženia a poškodiť tak svojich veriteľov, pričom len na základe zistenia takéhoto úmyslu možno uvažovať o postihnutí dlžníka zrušením jeho oddĺženia. V posudzovanej veci súd nevzhladol také okolnosti, ktoré by využitie zákonom ustanoveného inštitútu oddĺženia zo strany žalovaného umožňovali hodnotiť ho ako jeho zneužitie s úmyslom zbaviť sa dlhov a poškodiť tak svojich veriteľov. V konaní totiž nevyšla najavo akákoľvek skutočnosť, ktorá by nasvedčovala zneužitiu oddĺženia zo strany žalovaného, keďže žalovaný splnil všetky zákonné predpoklady na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a zároveň, jeho správanie sa po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nevykazuje známky konania v úmysle neplniť si svoje povinnosti v konkurze, neposkytovať potrebnú súčinnosť správcovi, prípadne neuvážene preberať nové záväzky alebo inak poškodiť svojich veriteľov.

51. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v konaní, nebolo preukázané, že by žalovaný mal pri svojom oddĺžení nepoctivý zámer, z ktorého dôvodu považoval súd žalobu za ne dôvodnú, a teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Žalobcovi sa totiž v konaní nepodarilo preukázať žiadnu skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá viesť k záveru o nepoctivom zámere žalovaného, a teda na ktorú by súd mohol pri jej posúdení podľa relevantných ustanovení zákona, vymedzujúcich správanie nesúce znaky nepoctivého zámeru prihliadnuť.

XX. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd výrokom II. rozsudku v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že keďže súd žalobu zamietol, bol v konaní v celom rozsahu úspešný žalovaný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % účelne vynaložených trov konania proti žalobcovi. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).